

snævert på de faglige uddannelser. Her må jeg nok sige, at Fremskridtspartiets mening er, at det netop er erhvervslivet, der skal overtage de unge mennesker, og derfor er det naturligvis også dem, der skal have indflydelse på, hvordan de uddannelser skal være.

Vi må værne om det system, vi har haft hidtil, og vi vil fortsat i Fremskridtspartiet kæmpe for, at det er erhvervslivet, der får den primære indflydelse. Principperne i de her forslag er jo, at undervisningsministeren nu skal kunne oprette mere eller mindre – det er der nogen der har udtalt – mærkværdige erhvervsuddannelser, og det højner, som jeg sagde tidligere, i hvert fald ikke standarden på erhvervsuddannelserne, at man kan lave nogle kortvarige uddannelser på op til 18 måneder. Det er med til at devaluere erhvervsuddannelsessystemet.

Danmark har netop haft ry for at være et af de lande, der har haft de bedste erhvervsuddannelser. Der har været en høj kvalitet, men vi ved også, som det også blev nævnt tidligere, at de sidste meldinger fra OECD jo er, at vi netop skal passe på vor erhvervsuddannelse. Vi skal prøve at højne den yderligere. Det vil sige, at de altså er bagefter med hensyn til de tilskud, de får, og jeg vil understrege én gang til, at det er erhvervslivets uddannelser, vi her taler om. Er der noget, vi har brug for, er det netop, at erhvervslivet har de bedst mulige vilkår.

Der er flere tiltag i de seneste år, der har gjort, at man fra regeringens side mere eller mindre ser ned på erhvervsuddannelserne. Regeringens holdning har ligesom været, at man bare kunne forkorte de her uddannelser efter forgodtbeholdende for derefter at tro, at erhvervslivet vil modtage dem, der kommer ud, med åbne arme. Jeg tænker her f.eks. på EGU. Der skal naturligvis være en vis kvalitet ved de uddannelser, vi har.

Sidst, men ikke mindst til det, vi taler om her i dag: de tekniske skoler og handelsskolerne. Vi må og skal forkæle erhvervslivet. Det er trods alt det, vi skal leve af i samfundet. Jo bedre erhvervslivet har det, desto bedre har vi det alle sammen. Det er erhvervslivet, der skal holde hjulene i gang, og som er basis for, at vi kan have et samfund, der fungerer. Vi skal have et optimalt erhvervsliv.

I sin tid var Fremskridtspartiet som bekendt det eneste parti, der gik imod praktikkompenenserende undervisning, PKU, og vi fik i hvert fald stor kritik her i Folketingssalen for vore holdninger på daværende tidspunkt. Ikke desto

mindre må vi nok erkende, at efterfølgende – efter det oprindelige PKU – fik vi jo medhold både fra LO, Dansk Arbejdsgiverforening, eleverne på skolerne osv. Der var en gennemgående kritik ligesom den, Fremskridtspartiet fremførte dengang, og vi er i Fremskridtspartiet nok sådan indstillet, at vi igen – desværre kan vi godt sige – må konstatere, at gennemfører man de tre foreliggende forslag, så vil Fremskridtspartiet også her få medhold i, at det var fejlinvesteringer.

Kunne vi ikke snart lære, at det ikke kun handler om at kunne vise et uddannelsesbevis og så tro, at den hellige grav er velforvaret, og at man ligesom har fået det blå stempel. Det er jo ikke tilfældet, desværre, og derfor er det at stikke de unge blå i øjnene, hvis man tror, at man sådan lige kan – om jeg må kalde det sådan – vaske hænder fra regeringens side og sige: Så, nu har vi gjort, hvad vi kunne, og så får de f.eks. den her uddannelse på op til 18 måneder eller ekstrauddannelse, om man vil – og så tror man, at de unge mennesker finder frem til at få en praktikplads.

Er der en virkelig vilje efter vor mening til at få en uddannelse, så er der altså utrolig store muligheder for de unge mennesker i dag. Det ser vi også. Der er vitterlig nogle, der har et engagement, et incitament til at knokle for at få et arbejde, og det lykkes også ofte. Jeg vil ikke sige, at alle de, der vil have arbejde, også kan få arbejde. Så grelt er det heller ikke – eller jeg vil ikke sige »grelt« – men sådan er det desværre ikke i dette land endnu. Vi har desværre ikke en VKZ-regering eller et flertal, men det kunne jo være, at vi opnår det på et eller andet tidspunkt. Men det er efter vores mening noget helt andet og gennemgribende, der skal til, en fundamental ændring i samfundet for at få optimismen op igen.

Jeg vil så sige, at håndens arbejde efter Fremskridtspartiets mening er meget vigtigt. Det er ikke noget, der er mindre værd end andet, og vi har hørt en debat tidligere i dag. Vi hørte også fra Enhedslisten det her med tvangsarbejde, og vor udmærkede ordfører, hr. Tom Behnke, havde helt ret, da han sagde om netop det med tvangsarbejde: Hvad er tvangsarbejde? Altså, det er jo sådan, at det desværre er begge parter, der efterhånden er tvunget til at gå på arbejde, og det er på grund af det høje skattetryk, vi har. Her kommer vi så ind på hele skattediskussionen med at hæve den skattefri bundgrænse. Der tror jeg for øvrigt, vi kan blive enige med